

Amt i samme Tidssrum er gaaet frem i temmelig mindre Grad end det øvrige Land. Folkemengden i Ringkøbing Amt er i de sidste 20 Aar steget med imellem 25 og 26 p.C., hvormod Folkemengden i hele Danmark er steget med 31 p.C. Nu forekommer det intet, at dette Moment har ligesåmægen Betydning som de Mømenter, der førede Medlem fremdrog, og som han havde samlet med en Omhu, som jeg talter ham for. Jeg vil ingenlunde delmed påstaa, at Ringkøbing Amt er gaaet mindre frem end det øvrige Land; thi alle Mømenter maa tages med i Betragtning, men naar man seier det Møment til som jeg har fremsat, satte ville De vistnok finde, at det ikke med nogen Tale kan siges, at dette Amt er gaaet frem i højere Grad end det øvrige Land. Der blev endvidere fremsat, jeg troer, at det især var af det førende Medlem for Skifsted (Tøgø), at Udforselen til England var en af de vigtigste Grunde til at fremfynde dette Fernbaneanlæg. Jeg haraber, at Udforselen til England vil faae en stigende Betydning for Sjælland, men saaledes som Forholdene nu ere, kan det ikke nægtes, og jeg tror heller ikke, at nogen Syde vil nægte det, at den største Del af det sydste Køeg, som nu danner Hovedudforselsgjæstanden fra Sjælland til England, trenger til at føres til federe Græsgange, end der haves i Sjælland, inden det med særlig hindrel kan følges i England. Dette har iskel foråndret sig saaledes, at man før gjøre Negning paa, at der fra Esbjerg Havn, som vi nu harbe i Eddet af 2 à 4 Aar skal blive udbragt for Færdselen, skal kunne udføres alt det sydste Køeg, der nu udføres til Marsten; paa ingen måde, det for vi ingenlunde antage. Den største Del af dette Køeg vil ganske sikkert endnu i en temmelig lang tidsrække blive fort til Marsten, eftersom vi ikke med Fordel kunne afhænde det paa de engelske Markeder i den Tilstand, hvori det udføres fra selve Sjælland. — Fra det førende Medlem for Ringkøbing Amts 3die Valgkreds, som først tog Ordet mod mig, og egentlig udtalte i kort Begreb Alt det, jeg senere har hørt udvikle fra forfældelige andre Medlemmers Side, hørte jeg til Slutning en bemærkning, som forekom mig tem-

meltig rigtig og teknisklig slaeilde med Hensyn til denne Sag. "Høit sagde, at det vilde være en Falsiterlæring for Folketinget, dersom det gaaer ind paa nogensomhelst Forandring i den Bestemmelse, der blev truffen i 1868, angaaende Fernbaneanlægene." Jeg tror, at det førende Medlem i egentlig tal har slaeet Sommet paa Hovedet derved. Jeg mener nu paa ingen Maade, at det vilde være nogen Falsiterlæring, men jeg tror, at der hos forfældelige Medlemmer findes den Anskuelse, at Folketinget paa en Maade er moralst bundet til akkurat ligé paa en Pris i at holde sig paa, hvad der blev vedtaget i 1868. Det var dette, som det førende Medlem vilde udtale med denne Tanke, og omintrent i samme Retning opfatter jeg, hvad der er fremlønt fra det førende Medlem for Præcis Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Han var netop i det år Ordførev for det Kompromis, som blev sluttet mellem meget forfældelige Anskuelser angaaende meget forfældelige Fernbaneanlæg. Det er naturligt, at han, som dengang paa en Gang forsvarede den vestjydiske og den østjydiskebane, nu paa ingen Maade kan fravæge dette Standpunkt. Men jeg er ikke enig med det førende Medlem, der betegnede det paa den Maade, at det skulle være en Falsiterlæring for Folketinget at fravæge det Standspunkt, man den gang i 1868, indtog. Jeg kan ikke paa nogen Maade antage, at Folketingets førende Medlemmer, som dengang sade i Folketinget, maa betragte sig som saa bundne ved, hvad de dengang gjorde, at de ikke skulle kunne tage Hensyn til nogensomhelst finansiel Betragtning eller Nogensomhelst der senere er indtruffet, og derfor ikke fuldkommen fravæge men — modificere det Standspunkt de indtoge. Men dette mine Herrer, er netop, hvad jeg tillader mig at henlede Dere. Optærksheds paa, at hvad jeg har forestaaet Dem og opfordret den førende Finantsminister til er meget forfældligt fra, hvad det førende Medlem for Københavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), som jeg ikke ser her i Aften, opfordrede den førende Finantsminister og Thinget til at gjøre. Jeg vil kun opfordre den førende Finantsminister eller rettere den førende Indenrigsminister — thi det vil jo nærmest blive ham — til